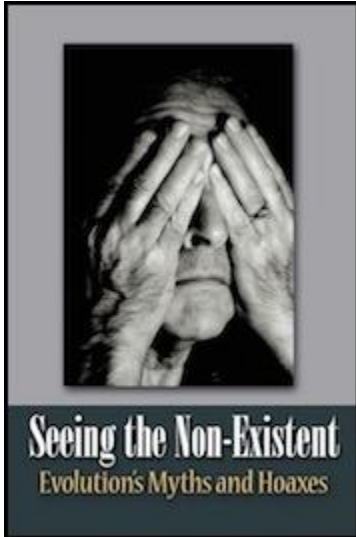

Eugenetica¹ en Darwin

http://wayoflife.org/index_files/eugenics_and_darwin.html, 1 augustus 2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, een weinig ingekort, en voetnoten door M.V.

Gedeelte uit *Seeing the Non-existent: Evolution's Myths and Hoaxes*.
http://www.wayoflife.org/publications/books/seeing_nonexistant.php

De eugenicabeweging¹, die gediend heeft als een veranderings-agent bij het creëren van de moderne cultuur van de dood, is door en door darwiniaans.

Eugenetica zoekt het menselijke ras te verbeteren door voortplanting (fokken, kweken). Dit werd gezien als een manier voor de mens om “de controle te krijgen over zijn eigen evolutie en zich te beschermen tegen raciale degeneratie” (Horatio Hackett Newman, University of Chicago zoology professor, *Evolution, Genetics, and Eugenics*, 1932, p. 441).

“Niet enkel omarmden vele vooraanstaande darwinisten eugenetica, maar ook beschouwden de meeste eugenetici - zeker alle vroege leiders - eugenetica als een ongekunstelde toepassing van darwiniaanse

principes met betrekking tot ethiek en maatschappij” (Richard Weikart, *From Darwin to Hitler*, p. 15).

Terwijl sommigen hebben getracht eugenetica los te koppelen van darwinisme, legde Darwin zelf haar grondprincipes uit, en dat is de **verbetering van de mensheid door gecontroleerd voortplanten**.

“Bij de wilden worden de zwakken in lichaam of geest spoedig geëlimineerd, en zij die overleven vertonen gewoonlijk een krachtige gezondheidstoestand. Wij geciviliseerde mensen, aan de andere kant, doen ons uiterste best om het proces van eliminatie in te tomen. Wij bouwen instellingen voor de imbecielen, de gebrekkigen en de zieken, wij maken wetten met betrekking tot de armen, en onze medici zetten hun hoogste bekwaamheden in om het leven van iedereen te redden, tot op het laatste moment. Er is een reden om aan te nemen dat vaccinatie duizenden heeft bewaard wier zwakke gestel anders zou bezweken zijn aan de pokken. Zodoende planten de zwakke leden van de beschaafde maatschappij zich voort naar hun soort. Niemand die ooit huisdieren heeft gefokt zal eraan twifelen dat dit in hoge mate schadelijk is voor het mensenras. Het is verrassend hoe snel een gebrek aan zorg, of fout toegepaste zorg, leidt tot degeneratie van een gedomesticeerd ras. Maar anders in het geval van de mens zelf, **is er nauwelijks iemand die zo onwetend is dat hij zijn slechtste dieren zou laten voortplanten** (*The Descent of Man*, p. 873).

Darwin bejammerde het feit dat de “zwakken in lichaam en geest” niet geëlimineerd worden uit de menselijke genenpool. Hij leerde dat mensen louter dieren zijn en hij wilde hen behandeld zien als dieren met betrekking tot hun voortplanting.

Darwin vertelde Alfred Wallace, mede-ontdekker van de doctrine van natuurlijke selectie, dat hij bedroefd was over de toekomst van de mensheid omdat de moderne beschaving toestond dat de zwakken overleven en zich voortplanten.

“Darwin drukte zich erg mistroostig uit over de toekomst van de mensheid, om het feit dat in onze moderne beschaving natuurlijke selectie geen rol speelt, en niet de sterksten overleefden. Zij die

¹ De eugenetica of rasverbetering is het wetenschappelijk onderzoek naar het verbeteren van een ras, waarbij men gewoonlijk het mensenras op het oog heeft. Het woord is gevormd naar het Grieks εὖ (= goed) en γίγνομαι (= geboren). Het werd in 1883 voor het eerst gebruikt door Francis Galton, een halve neef van [Charles Darwin](#), ter verwijzing naar het gebruik van selectief fokken (van dieren of mensen) om een soort in de loop van generaties te verbeteren, specifiek met betrekking tot erfelijke kenmerken. (Wiki).

slagen in de race naar rijkdom, zijn geenszins de besten of de meest intelligenten, en het is bekend dat onze bevolking in elke generatie meer vernieuwd wordt in de lagere dan in de middel- en hogere klassen” (“Human Selection”, in *Wallace, An Anthology*, p. 51).

Charles Darwin was geen dappere man en hij leidde geen campagne voor de controle van menselijke voortplanting, maar hij riep wel op voor vrijwillige onthouding, zeggend dat “beide seksen zich moeten onthouden van huwen, in geval van een vastgestelde graad van inferioriteit in lichaam of geest” (*The Descent of Man*). Vermits mensen niet typisch van zichzelf denken dat ze inferieur zijn, is het geen wonder dat Darwins oproep onbeantwoord bleef.

Het kwam Darwins familieleden toe om de eugeneticacampagne in beweging te zetten.

Darwins neef, Francis Galton (een andere kleinzoon van Erasmus Darwin), stichtte de eugenetica-beweging na het lezen van Darwins *On the Origin of Species*. Galton vond het woord “eugenetica” uit (wat “goed geboren” betekent) en definieerde het als “de studie van alle ‘agencies’ onder menselijke controle die de raciale kwaliteit van toekomstige generaties kunnen verbeteren of verzwakken”. Galton geloofde dat zelfs morele en mentale trekken het product zijn van overerving en vragen om “beter te fokken, zoals met ‘paarden en vee’, om zo te verzekeren dat de ‘nobeler variëteiten van de mensheid’ de overhand krijgen op de zwakkeren” (Desmond, *Darwin*, p. 557).

Uiteraard zijn mannen zoals Galton elitisten die zichzelf als de crème de la crème beschouwen en goed in staat zijn om te determineren wie al dan niet geschikt is. Een elitist wil anderen elimineren (zowel actief middels abortus, euthanasie, enz., als meer passief door geboortebeperving), maar de gedachte blijkt bij hem niet op te komen dat hij *zichzelf* zou moeten kandidaat stellen voor eliminatie.

Galton zag eugenetica zelfs als een nieuwe religie. Eén van zijn discipelen, de beroemde toneelschrijver George Bernard Shaw, zei in 1905: “niets dan een eugenetische religie kan onze beschaving redden” (Edwin Black, *War Against the Weak*, p. 28). Shaw was gefascineerd door het darwinisme. Hij zei: “De wereld sprong toe op de kar van Darwin”.

Darwins zoon Leonard was de voorzitter van de First International Congress of Eugenics. Leonard wilde de namen van elke “stupidie” of “ongeschikte” persoon in Brittannië registreren. Zijn plan voorzag dat leraren “alle kinderen die bijzonder dom zijn” zouden rapporteren. Hier wilde hij de namen toevoegen van “alle jonge overtreders die een proces afwachten, allen die in en uit verbeteringsgestichten komen, en alle veroordeelde gevangenen” (Black, p. 215). Zij die zo geregistreerd zijn zouden moeten verhinderd worden zich voort te planten. Ook zouden “... huwelijken moeten verhinderd en geannuleerd worden”.

Darwins zoon George riep op tot de verzwakking van echtscheidingswetten, zodat mannen en vrouwen konden ontsnappen vanonder het huwelijksjuk met een “inferieur” type. Hij promoveerde ook contraceptieva om “inferieure” geboorten” naar beneden te brengen.

Eugenetica was ook een belangrijke zaak voor Darwins dochter Ruth en haar man William Rees-Thomas, en voor Darwins dochter Henrietta en haar man Robert Litchfield.

De eugeneticabeweging in Duitsland, het Duitse Genootschap voor Rassenhygiëne genoemd, werd gesticht door Alfred Ploetz, een fervent darwinist en een volgeling van Darwins hoofddiscipel Ernst Haeckel. Ploetz vertelde Haeckel dat zijn rassenhygiëne-journaal zou “staan aan de kant van het darwinisme” (Weikart, p. 15).

Het opdelen van mensen in superieure en inferieure klassen

Eugenicus August Forel riep op voor het opdelen van de maatschappij in twee categorieën: “een superieur, meer sociaal nuttig, gezonder en gelukkiger, en een inferieur, minder sociaal nuttig, minder gezond en gelukkig”. Dezen in de “superieure” divisie zouden zich overvloedig moeten voortplanten, terwijl dezen in de “inferieure” divisie zich zouden moeten onthouden van voortplanting (Weikart, *From Darwin to Hitler*, p. 131).

Gustav von Bunge, van de Universiteit van Basel, zei “de procreatie van zieke, gedegenererde kinderen is de ernstigste misdaad die een persoon ooit zou kunnen plegen” (Weikart, p. 132).

Eugenetici trachtten de snelle toename van de “inferieuren” te controleren middels geboortebeperving, sterilisatie, abortus, seksuele opvoeding, beperking van huwelijk, en opsluiting.

Het eugenetische programma in Amerika forceerde de **sterilisatie** van 60.000 “inferieure” mensen. Hun hoofdkwartier was het Station for Experimental Evolution te Cold Spring Harbor, New York, gefinancierd door de Carnegie Foundation met miljoenen dollars. Het werd ook gefinancierd door het Rockefellerfortuin. Het hoofd van de VS-beweging was Charles Davenport, die een superras wou kweken van Noord-Europeanen. Hij was diep bezorgd over de instroming van “zwarten, bruinen en gelen”, die hij “waardeloze rassen” noemde (Black, *War Against the Weak*, p. 37). Toen Davenport een aanvraag deed voor financiering van Carnegie, klaagde hij: “We hebben in dit land een groot probleem met de negers [“negro’s”], een ras wiens mentale ontwikkeling doorgaans ver beneden dat van de gemiddelde Indo-Europeanen ligt”. Hij stelde voor: “permanente verbetering van het ras kan enkel teweeggebracht worden door te kweken met de besten”.

Het Cold Spring Harbor centrum stichtte het “Joint Committee to Study and Report the Best Practical Means of Cutting off the Defective Germ-plasm of the American Population”.

Eén van Davenports doelstellingen was de registratie van elke persoon in Amerika, en uiteindelijk elke persoon op aarde, met de gegevens van de “bloedlijn” van de persoon, en hem een eugenetische raciale classificatie toe te wijzen. Het plan was het toewijzen van een nummer van 11 cijfers aan elke man, vrouw en kind, dat hun classificatie zou aangeven.

Het Eugenics Record Office werd geopend in 1910. “Zijn eerste opdracht was het identificeren van de meest defectieve en onwenselijke Amerikanen, dat geschat werd op ten minste 10% van de bevolking”.

Secretaris van Landbouw James Wilson, een fervente eugenicist, prees de Cold Water voorziening voor “het assembleren van de genetische data van duizenden families”. Hij zei: “Die families die in zich gedegeneerd bloed hebben zullen een nieuwe reden hebben voor een tragere toename van hun soort. Die families in wier aderen het bloed loopt van koninklijke efficiëntie, zullen een toegevoegde reden hebben voor deze trots wat hen zal aanzetten tot het vermenigvuldigen van hun soort” (Black, p. 98).

Dit was gebaseerd op het fokken van dieren en de darwiniaanse doctrine van natuurlijke selectie. Eén eugenicist stelde het zo: “Elk renpaard, elke keurstier, elk premium varken vertelt ons wat we kunnen doen en wat we moeten doen voor mensen” (Black, p. 39). Een ander zei: “Mogen we niet hopen dat ... de defectieve klassen onderaan **afgehakt** worden, en ook het aantal toe zal nemen van de efficiënten aan de top?”

Diegenen die de eugenetici willen “afhakken” omvatten epileptici, armen, Amerikaanse indianen, zwarten, verpauperden, criminelen, zwakzinnigen, de misvormden en defectieven (zoals blinden, doven en [doof]stommen), en de “zwakken van geest”. De laatste groep was een “eugenetisch vervloekte classificatie” die erg achterlijke personen omvatte, zowel “dezen die gewoon verlegen zijn, stotteren, slecht in moedertaal of anders non-verbaal zijn, ongeacht hun ware intellect of talent”. In feite, als de eugenetici iemand die inferieur beschouwd werd, niet kunnen plaatsen in een van de voorgaande categorieën, dan was er altijd nog de “catch-all” klasse met de naam “andere defectieven”.

De eugenetische zuiveringsbeweging zocht niet enkel de “ongeschikten” te steriliseren maar ook hun uitgebreide families. “Zelfs als die verwanten geheel normaal leken en niet geïnstitutionaliseerd waren, aanzagen de fokkers hen eveneens als ongeschikt omdat zij naar veronderstelling het defectieve kiemplasma bezaten dat in een toekomstige generatie plots kon opduiken” (Black, *War Against the Weak*, p. 58).

De eerste drie staten die eugenetische sterilisatie adopteerden waren Washington, Connecticut, en California, allemaal in 1909. Vele andere staten volgden hun voorbeeld.

Een proefproces in 1924-25 trok helemaal naar het Supreme Court, dat het eugeneticaprogramma ratificeerde. Een tiener uit Virginia, genaamd Carrie Buck, werd “zwakzinnig” verklaard alhoewel ze een goede leerling was en een gewetensvolle en harde werker. Zij werd “zwakzinnig” gelabeld gewoon omdat maar moeder, Emma, als zodanig werd verklaard en levenslang vastgezet in een

overheidsfaciliteit (alhoewel er geen bewijs was dat Emma echt zwakzinnig was), en omdat Carrie ongehuwd zwanger was. Alhoewel zij zei dat ze verkracht was, oordeelden lokale officials dat ze ongeschikt was en plaatsten haar in de Colony for Epileptics and Feeble-minded. Carrie's pasgeboren dochter, Vivian, werd ook "zwakzinnig" gelabeld op basis van een getuigenis van een sociale werker: "ze heeft een aanblik die niet helemaal normaal is, maar wat het precies is kan ik niet vertellen" (Black, p. 115). Eigenlijk was het niet Vivian die zwakzinnig was; het was deze eugenetische sociale werker! De Colony besloot Carrie te steriliseren, en als verklaring werden daarbij de volgende memorabele woorden neergeschreven: "Drie generaties van imbecielen is genoeg".

Een belangrijk probleem met deze verklaring is dat er duidelijk bewijs was dat Carrie en haar moeder en dochter allesbehalve imbecielen waren. (Vivian, die opgevoed werd in een adoptiegezin was een erg goede leerling tot ze stierf toen ze acht was)

Chief Justice Holmes was een fervent darwinist die de doctrine van evolutie toepaste op de Amerikaanse wet. Hij schold op "goeddoeners" en geloofde niet in "de heiligheid van het menselijke leven". Hij was verzot op de slogan: "... de hele maatschappij rust op de dood van mensen; als je ze niet op de ene manier doodt dan dood je ze op een andere manier - of je voorkomt dat ze geboren worden" (Black, p. 120). Een duidelijker verklaring van de filosofie die ten grondslag ligt van de moderne cultuur van de dood werd nooit meer gegeven.

Getrouw aan zijn darwinistische karakter werd de eugenetische beweging gepromoot middels valse "feiten" en afwijkende voorstellingen. Henry Goddard's invloedrijke boek *The Kallikak Family: A study in the Heredity of Feeble-mindedness* (1913) publiceerde "een reeks foto's van slecht-ogende en naar veronderstelling defectieve Kallikak² familieleden". De foto's waren echter "gemanipuleerd, met verdonkering en vervorming van de ogen, monden, wenkbrauwen, neus en andere gelaatskenmerken, om de indruk te wekken dat de volwassenen en de kinderen er dom uitzagen". Dit stelde Goddard in staat om "de Kallikaks te portretteren als mentale en sociale defectieven" (Black, *War Against the Weak*, p. 77).

De eugenetische beweging kon zich verheugen op vele prominente figuren, zoals Alexander Graham Bell, John Kellogg (wiens broer Will de Kellogg cornflakes uitvond), H. G. Wells, George Bernard Shaw, Winston Churchill (die het First International Congress on Eugenics bijwoonde), Henry Osborn (hoofd van het American Museum of Natural History en president van het Second International Congress of Eugenics), en Theodore Roosevelt. In 1913 schreef Roosevelt aan Davenport: "Ik ben het met u eens ... dat de maatschappij niet het recht heeft gedegenereren toe te staan zich te vermenigvuldigen naar hun soort" (Black, p. 99). Churchill verdedigde de segregatie³ van 120.000 "zwakzinnige personen" in kolonies "zodat hun vloek met hen afstierf en niet doorgegeven zou worden aan toekomstige generaties" (Black, p. 215).

Geboortebeperking

De geboortebeperkingbeweging was een product van eugenetica. Margaret Sanger⁴, stichter van Planned Parenthood (gezinsplanning) in 1919. Zij droeg de slogan: "Meer kinderen van de geschikten, minder van de ongeschikten - dat is het belangrijkste punt in geboortebeperking" (Diane Paul, *Controlling Human Heredity*, 1995, p. 20).

Sanger "was sterk tegen liefdadigheidsinspanningen om de onderdrukten en achtergestelden te steunen, en argumenteerde extensief dat het beter was dat de armen en hongerigen zonder hulp gelaten werden, opdat eugenetisch superieure exemplaren zich zouden kunnen vermenigvuldigen zonder competitie van 'de ongeschikten'. Zij verwees herhaaldelijk naar de lagere klassen en de ongeschikten als 'menselijk afval', geen bijstand waardig, en zij citeerde trots de extreem eugenetische zienswijze dat menselijk 'onkruid' zou moeten 'uitgeroeid' worden. ... In haar 1922-boek, *Pivot of Civilization*, veroordeelde Sanger krachtig liefdadige actie. ... Sangers boek bevatte ook een intro-

² Kallikak is een pseudoniem in het boek voor die mensen. <http://en.wikipedia.org/wiki/Kallikak>.

³ Segregatie: afscheiding.

⁴ Margaret Sanger Slee, geboren als Margaret Louise Higgins (1879 - 1966) was een Amerikaanse verpleegster en feministe, die zich dankzij de financiële draagkracht van haar echtgenoot kon wijden aan haar roeping. Sanger voerde campagne voor geboortebeperking, gezinsplanning, eugenetica en sociale hervorming ... (Wiki).

ductie door de beroemde Britse novellist en eugeneticus H.G. Wells, die zei: ‘We willen minder en minder kinderen ... we kunnen niet het sociale leven en de wereldvrede die we besloten hebben na te streven, realiseren met de ongemaneerde en slechtgeschoolde zwermen van inferieure burgers die u aan ons opdringt’” (Black, pp. 127, 129, 130).

Sanger in 1922

Sanger verdedigde massa-sterilisatie en opsluiting van de “ongeschikten”. Zij wilde de bevolking controleren middels geboortebeperving en seksuele opleiding. Zij verdedigde ook abortus, kindermoord en euthanasie.

Zij noemde grote gezinnen “immoreel” en zei: “Het meest fortuinlijke dat het grote gezin met zijn zuigelingen doet is ze te doden” (Sanger, *Woman and the New Race*, chapter 5).

Ze klaagde ook: “De natuur elimineert het onkruid, maar wij maken van hen parasieten en staan toe dat zij zich vermenigvuldigen” (Black, p. 133)

Sanger’s *Birth Control Review* van december 1924 bracht de volgende huiveringwekkende woorden van John Duvall die schreef over “Het doel van eugenetica”:

“Het is interessant op te merken dat er geen aarzeling is om te interfereren met de koers van de natuur wanneer we wensen te elimineren of een overtolligheid willen voorkomen van knaagdieren, insecten en andere plagen; maar als het gaat over de eliminatie van de onmetelijk meer gevaarlijke menselijke pest, dan hangen we de inconsequente dogmatische doctrine aan dat de mens het volste recht heeft de hele natuur te beheren met uitzondering van hemzelf”.

Deze positie is volmaakt consistent met het darwinisme. Als de mens louter een geëvolueerde kiem is, kan het niet verkeerd zijn naar hem te verwijzen als een pest of onkruid.

“Sanger omringde zichzelf met enkele van de meest fervente racisten en blanke suprematisten van de eugenetische beweging. De belangrijkste van hen was Lothrop Stoddard, auteur van *The Rising Tide of Color Against White World Supremacy*. Stoddard’s boek, gewijd aan de notie van een superieur Noord-Europees ras, werd een eugenetisch evangelie. ... Kort nadat Stoddard’s mijlpaalboek werd gepubliceerd in 1920, nodigde Sanger hem uit om in de raad van bestuur te komen van haar American Birth Control League, een positie die hij jarenlang behield” (Black, *War Against the Weak*, p. 133).

Sangers invloed leeft verder door haar geschriften, door Planned Parenthood (gezinsplanning), en door haar verwanten, zoals we zullen zien.

Abortus

De abortusbeweging was ook een product van darwiniaanse eugenetica.

“De grootste impact van het darwinisme op het abortusdebat kwam door de eugenetica, welke, zoals we zagen, werd gebaseerd op darwiniaanse principes. Eugenetica voorzag in belangrijke stuwkracht voor hen die de legalisering van abortus promoten. De meesten van de belangrijkste abortusverdedigers - Stocker, Schreiber, Furth, Olberg, en anderen - werden vurige darwiniaanse materialisten die abortus niet enkel zagen als een gelegenheid om de omstandigheden voor vrouwen te verbeteren, maar ook als een middel om het menselijke ras te verbeteren en bij te dragen aan de evolutionaire vooruitgang. Stocker en haar League for the Protection of Mothers, gebruikte consistent eugenetische argumenten om de legalisering van abortus te ondersteunen, maar toch wilde zij uiteindelijk abortus ook legaliseren om niet-eugenetische redenen. Eduard David, in een essay over ‘Darwinism and Social Development’ argumenteerde dat eugenetica de juiste sociale respons was op het darwinisme, en hij keurde abortus goed als één eugenetische maatstaf onder andere. Lily Braun werd evenzo een sterke verdediger van zowel eugenetica als abortus” (Weikart, *From Darwin to Hitler*, p. 157).

Margarets Sangers kleinzoon Alexander Sanger, voorzitter van het International Planned Parenthood Council, publiceerde in 2004 *Beyond Choice: Reproductive Freedom and the 21st Century*. Hij zei: “abortus is goed”, en argumenteerde dat abortus op vraag biologisch gerechtvaardigd is omdat dit het menselijke ras helpt in zijn overlevingsstrijd. “We kunnen de wetten van natuurlijke selectie niet herroepen. De natuur laat niet elke levensvorm overleven. En uniek de mensheid, in

zijn voordeel, kan heerschappij beoefenen over dit proces en de kansen van menselijk leven om te overleven, groeien, maximaliseren. ... we moeten trots zijn dat wij de controle hebben genomen over onze voortplanting. Dit is een belangrijke factor geweest in het bevorderen van menselijke evolutie en overleving” (pp. 292, 302).

Alhoewel gezinsplanning vandaag zijn racistische wortels ontkent is de eugenetische beweging doeltreffend geweest in het uitschiften van de zwarte bevolking. Volgens een 2011-rapport door het New York City Department of Health, eindigden 59,8% van de Afrikaans-Amerikaanse zwangerschappen in 2009 in abortus. Dit benadert genocideniveaus van vernietiging.

De darwiniaanse leugendoctrine van recapitulatie, namelijk dat het embryo door opeenvolgende stadiums van evolutie gaat, werd herhaaldelijk gebruikt om abortus te rechtvaardigen.

Dr. Henry Morris schreef:

“We kunnen terecht deze evolutionaire nonsens van recapitulatie beschuldigen als dat ze verantwoordelijk is voor de afslachting van hulpeloze, prenatale kinderen - of tenminste voor het geven van een pseudowetenschappelijke reden” (*The Long War against God*, 1989, p. 139).

Darwins prominente Duitse discipel Ernst Haeckel geloofde dat het embryo zich nog in het evolutionaire stadium bevindt en nog niet volledig mens is. Hij zei dat het “compleet verstoken van bewustzijn is, een pure ‘reflexmachine’, net zoals lagere gewervelden” (Weikart, p. 147).

[Over deze en andere evolutionaire nonsens: http://www.verhoevenmarc.be/liegende_kunst.htm en <http://www.verhoevenmarc.be/cartoonsracisme.htm>].

Dus, het doden van een ongebornen baby komt overeen met het doden van een dier.

In 1972 gebruikte dr. James Neel Haeckel’s doctrine van recapitulatie om te getuigen *tegen* een VS-senaatsvoorstel “Human Life” dat verklaard zou hebben dat “het leven van elk menselijk wezen begint van bij de bevruchting”. Neel was voorzitter van het Department of Genetics aan de University of Michigan Medical School, een lid van de National Academy of Sciences, en hij werd zopas geselecteerd als verkozen president van het Sixth International Congress of Human Genetics. Hij gebruikte zijn impressionante geloofsbriefven om de fantasie van darwiniaanse recapitulatie in het debat te schuiven. Hij zei:

“Het vroege embryo blijkt doorheen sommige van de stadia in de evolutionaire geschiedenis van onze soort te passeren. ... Ongeveer 30 dagen na de conceptie heeft het zich ontwikkelende embryo een reeks parallelle richels en groeven in zijn nek, die geïnterpreteerd worden als overeenkomend met de kieuwspleten en kieuwbogen van vissen. ... Het heeft een staartaanhangsel dat vrij simpel een ‘staart’ gelabeld wordt in vele leerboeken van de menselijke embryologie. ... [Wegens deze ‘feiten’] is het uiterst moeilijk te stellen, als een wetenschapper, precies wanneer in de foetale ontwikkeling het menselijkheid begint, net zoals ik het onmogelijk zou vinden precies te zeggen wanneer in de evolutie wij de grenzen overschrijden die ons afscheiden van de andere levende schepselen” (geciteerd uit John Day, *Darwin Day in America*, pp. 325, 326).

John Day merkt op: “... de implicatie van zijn [James Neel] getuigenis was duidelijk. Hij argumenteerde dat de waarde van menselijke embryo’s buiten beschouwing kan gelaten worden omdat ze in veel fasen van hun ontwikkeling equivalent zijn aan de stadia in ’s mensen evolutionaire geschiedenis” (*Darwin Day in America*, p. 326).

Sarah Weddington, de advocaat die argumenteerde vóór abortus in het mijlpaalproces Supreme Court rechtszaak *Roe vs. Wade*⁵, getuigde ook tegen het “Human Life” senaatsvoorstel en argumenteerde dat de foetus een parasiet is. Ze zei: “... de wet staat vandaag geen persoon toe ... het lichaam van een ander te gebruiken op een parasitaire manier, zoals de foetus doet” (*Darwin Day in America*, p. 332).

Tijdens hetzelfde verhoor noemde dr. Joseph Pratt, emeritus professor chirurgie aan de Mayo Medical School, de foetus “een parasiet als u dat wil”.

⁵ In 1973. Zie: http://nl.wikipedia.org/wiki/Roe_vs._Wade.

In 1990 argumenteerde Carl Sagan en zijn vrouw, Ann Druyan, dat abortus ethisch verantwoord is op basis hiervan dat de foetus niet volledig menselijk is vóór de zesde maand. Haeckel's recapitulatietheorie als een feit nemend, beweerden zij dat het embryo begint "als een soort van parasiet" en dat het verandert in iets als een vis met "kieuwbogen", dan "reptiel" wordt en uiteindelijk "zoogdierachtig". Tegen het eind van de tweede maand is de foetus "nog steeds niet geheel menselijk" ("Is It Possible to Be Pro-Life and Pro-Choice", *Parade*, April 22, 1990).

Ook de Sagans beschreven de foetus als een parasiet. "... het bevruchte ei ... vernietigt weefsel op zijn pad. Het zuigt bloed uit haarvaten. Het vestigt zich als een soort van parasiet op de wanden van de uterus".

Het darwinisme is het fundament waarop de moderne bio-ethiek is gebouwd, met zijn geloof dat de menselijke foetus niet meer waarde heeft dan een dier.

Mary Anne Warren, filosofieprofessor aan de San Francisco State University, zei dat zelfs een volledig ontwikkelde foetus "aanzienlijk minder persoonlijk is dan het gemiddelde volwassen zoogdier, zelfs de gemiddelde vis. ... Als het recht op leven van een foetus moest gebaseerd worden op zijn gelijkenis op een persoon, dan kan niet gezegd worden dat het meer recht op leven heeft dan, laat ons zeggen een pasgeboren puppy" ("On the Moral and Legal Status of Abortion", *Biomedical Ethics*, 4th ed., 1996, p. 437).

Het is het darwinisme met zijn belachelijke theorieën dat de foetus niet volledig mens is, dat ons de verdorven praktijk heeft bezorgd van foetussen te gebruiken als medische proefkonijnen. John Day beschrijft dit in *Darwin Day in America*, pages 335-338.

In de jaren (19)60 dompelde Robert Goodlin van de Stanford University levende foetussen in een zoutoplossing en sneed hun borst open om direct hun kloppende hart te observeren.

In de jaren (19)70 namen Amerikaanse medische onderzoekers deel aan een studie van het foetusbreinmetabolisme in Helsinki, Finland. De foetussen werden verwijderd via een C-sectie en nadat hun harten stopten met kloppen werden hun hoofden afgesneden en aan een pomp gelegd die een chemische mengeling door de slagaders deed circuleren. Dr. Peter Adam van Case Western Reserve University in Ohio, die meehielp in de Finse studie die onthoofding meebracht argumenteerde: "Mensen moeten begrijpen dat de foetus niet de neurologische ontwikkeling bezit voor bewustzijn of pijn". Hij zei: "Onze maatschappij heeft de foetus dood verklaard en zijn rechten ingetrokken, Ik zie geen ethisch probleem".

Andere onderzoekers in Finland sneden de hersenen, longen, lever en nieren uit de foetus terwijl hun hart nog steeds klopte - zonder verdoving.

In Hongarije sneden universiteitsonderzoekers de kloppende harten uit van foetussen tot 15 weken voor experimenten.

Bio-eticus Mary Anne Warren zei:

"Terwijl een foetus van vijf of zes maanden, misschien, enige opflikkering van sensatie kan hebben, of enige capaciteit om pijn te voelen, is het even waar en waarschijnlijk nog meer waar bij schepse-len zoals vissen of insecten, waarvan weinigen de welvoeglijkheid zullen betwijfelen om ze te doden om menselijke levens te redden" ("Can the Fetus Be an Organ Farm?" *Hastings Center Report*, Oct. 1978, pp. 23-24).

Bio-eticus Michael Lockwood zei:

"Ik zou gedacht hebben, vanuit elk gezond gezichtspunt, dat het veel verkieslijker was om te experimenteren op een bijna-microscopische klodder van niet-voelend protoplasma dan een voelend, zorgzaam wezen, ofschoon van een andere soort" ("The Warnock Report: A Philosophical Appraisal," in *Moral Dilemmas in Modern Medicine*, 1985, p. 168).

Al deze boosheid is gebaseerd op het darwiniaanse concept van de mens als dier

Peter Singer zei:

"Alles wat wij doen is meegaan met Darwin. Hij toonde in de 19de eeuw dat wij gewoon dieren zijn. Mensen hadden zich ingebeeld dat zij een afzonderlijk deel zijn van de schepping, dat er een of an-

dere magische grenslijn was tussen Ons en Hen. Darwins theorie ondermijnde de fundamenteën van die hele westerse manier van denken over de plaats van onze soort in het universum” (Johann Hari, “Peter Singer--An Interview,” *The Independent*, Jan. 7, 2004).

“We kunnen niet langer onze ethiek baseren op het idee dat menselijke wezens een bijzondere vorm van schepping zijn, gemaakt naar het beeld van God, uitgekozen uit alle andere dieren, en dat zij alleen een onsterfelijke ziel hebben. ... Eens dat de religieuze mumbo-jumbo is weggedaan die de term ‘menselijk’ omringt ... zullen we het leven van elk lid van onze soort niet zo sacrosanct⁶ beschouwen, ...” (Singer, “Sanctity of Life or Quality of Life?” *Pediatrics*, July 1983).

Infanticide⁷

Sommige eugenetici gaan zelfs nog verder, door te pleiten voor infanticide⁷ (kindermoord).

Zoals we al gezien hebben, pleitte de stichter van Planned Parenthood, Margaret Sanger hiervoor.

Darwins discipel Ernst Haeckel leerde dat het pasgeboren kind geen ziel heeft en dat daarom infanticide “niet rationeel geclassificeerd kan worden als moord” (Haeckel, *The Wonders of Life*, 1904, p. 21). Voor fysisch of mentaal gehandicapte borelingen adviseerde Haeckel “een kleine dosis morfine of cyanide” (Weikart, p. 147).

Agnes Bluhm, de belangrijkste vrouw in de Duitse eugeneticabeweging, pleitte voor infanticide (Weikart, p. 155).

Ook Lily Braun pleitte voor infanticide voor minder dan perfecte kinderen, zoals dezen met de syndroom van Down.

De New Yorkse fysicus William Robinson schreef: “Het beste zou zijn deze [ongeschikte] kinderen zachtjes te chloroformeren of een dosis kaliumcyanide toe te dienen” (*Eugenics, Marriage and Birth Control*, 1917).

Peter Singer zei:

“Als de foetus niet dezelfde claim op leven heeft als een persoon, lijkt het dat een pasgeboren baby dat ook niet heeft, en het leven van een pasgeboren baby is van minder waarde dan het leven van een varken, een hond, of een chimpansee” (*Practical Ethics*, pp. 122, 123).

Leslie Olson, directeur van organen-aanschaf voor de University of Miami, zei dat een anencefalische⁸ baby, Theresa genaamd, “beter past in de categorie van goedaardige tumoren, in plaats van menselijk wezen; zij was een kluwen weefsel” (Mike Clary, “Baby Theresa’s Gift: Debate over Organ-Harvesting Laws”, *Los Angeles Times*, April 16, 1992, A5). Anencefalische baby’s worden geboren met enkel hun hersenstam intact en gewoonlijk worden ze doodgeboren, of sterven een paar uren later.

Nobelprijslaureaten Francis Crick en James Watson stelden voor dat zuigelingen niet officieel als levend verklaard zouden worden dan pas drie dagen na de geboorte, om de eliminatie van defectieve baby’s toe te laten (*Darwin Day in America*, p. 340).

In 1915 werd infanticide nationaal nieuws in Amerika door het doden van een pasgeborene door dr. Harry Haiselden. Hij, als hoofd, verordende zijn staf alle behandeling te weigeren aan een baby geboren aan Anna Bollinger. Catherine Walsh, die de baby vond in een lege kamer, smeekte dat de baby naar zijn moeder zou gebracht worden maar dat werd haar geweigerd. Bij een gerechtelijk onderzoek getuigde ze: “Het was een mooie baby. Ik zag geen misvormingen”. Het onderzoek besloot dat “een snelle operatie het leven van het kind had kunnen verlengen en zelfs redden” en dat er “geen bewijs was dat het kind mentaal of moreel defectief zou geworden zijn” (Black, *War Against the Weak*, p. 253). Het gerechtelijk onderzoek weigerde evenwel de dokter te straffen, en de lokale aanklager blokkeerde inspanningen om hem aan te klagen voor moord”.

⁶ Sacrosanct: zeer heilig, onaantastbaar.

⁷ Infanticide: het doden van pasgeboren kinderen (Van Dale).

⁸ Anencefalie: is een neuralebuisdefect, een aandoening aan de neurale buis die ontstaat tijdens de embryonale ontwikkeling. (Wiki).

Haiselden beschouwde zijn rechtvaardiging als “een krachtige overwinning voor de eugenetica”. Hij “onthulde trots dat hij andere zulke borelingen geëuthanaseerd had”. Moed onttrekkend aan de weigering van de wet om zijn moorddadige acties te bestraffen “beval hij, binnen twee weken, zijn staf om behandeling te onthouden van verschillende andere gedeformeerde of defectieve zuigelingen. ... Op andere tijdstippen zou hij persoonlijk handelen, zoals die keer dat hij een pasgeboren kind zijn navelstreng ongebonden achterliet om het te laten doodbloeden. Soms gebruikte hij de directe benadering door pasgeborenen gewoon in te spuiten met opiumderivaten” (Black, pp. 253, 254).

Vooraanstaand leider in de eugenetica Charles Davenport prees de dokter en zei: “Kortzichtig wilden zij uitermate de werking beperken van één van de grootste raciale zegeningen van de Natuur: de dood” (“Was the Doctor Right”, *The Independent*, Jan. 3, 1916).

Hollywood, van bij zijn aanvang een grote veranderingsagent in het creëren van een maatschappij gebaseerd op de nieuwe darwinistische moraliteit, sprong op de bandwagon van de cultuur van de dood in 1917 met *The Black Stork*. Deze “ongebreidelde cinematografische propaganda kreeg een massale nationale distributie en promotiecampagne. “Haiselden speelde zichzelf in een fictieverhaal van een eugenetisch niet bij elkaar passend koppel dat van Haiselden het advies krijgt geen kinderen te willen krijgen omdat ze waarschijnlijk defectief zouden zijn. Uiteindelijk geeft de vrouw toch geboorte aan een defectief kind, dat ze dan toestaat te sterven. Het dode kind stijgt dan op in de wachtende armen van Jezus Christus” (Black, *War Against the Weak*, p. 257).

Euthanasie

Eugenetici hadden een grote invloed op de stichting van de Euthanasia Society of America (ESA) in de late jaren (19)30.

“De ESA adviesraad omvatte niet louter dezen ‘die eugenetica hadden verdedigd’, maar sommigen van de meest prominente leiders in de eugeneticabeweging. Inbegrepen zijn Henry Goddard (de godfather van de hysterie over de ‘zwakzinnigen’), Arthur Estabrook (die getuigde in de zaak van de Carrie Buck sterilisatie), Albert Wiggam (buitengewoon eugenica-populariseerder) en zelfs Margaret Sanger” (John Day, *Darwin Day in America*, p. 357).

In zijn eugenetica lezingen in 1910, zei George Bernard Shaw:

“Een deel van de eugenetische politiek zou ons uiteindelijk brengen tot een extensief gebruik van de gaskamer. Een groot aantal mensen zou uit hun bestaan moeten gehaald worden, gewoon omdat het andere mensen hun tijd verspilt om naar hen om te zien” (Black, p. 248).

In 1900, schreef Duncan McKim, een geneesheer:

“Erfelijkheid is de fundamentele oorzaak van menselijke ellende. ... De zekerste, de eenvoudigste, de vriendelijkste en meest humane middelen om vermenigvuldiging te voorkomen onder hen die wij onwaardig achten voor dit voorrecht [vermenigvuldiging], is een zachte, pijnloze dood. ... In koolzuurgas hebben we een agens dat onmiddellijk de nood zou lenigen” (*Heredity and Human Progress*, 1900, pp. 120, 168).

In zijn voorzitterstoespraak tot de Association of Medical Officers of American Institutions for Idiotic and Feeble-minded Persons, in 1904, zei E.R. Johnstone:

“Er werden vele plannen voorgesteld voor de eliminatie [van de zwakzinnigen]” (Black, p. 250).

Paul Popenoe, leider van California’s eugenetische beweging, zei:

“Vanuit historisch standpunt is de eerste methode die zich aandient executie. ... Zijn waarde in het handhaven van de standaard van het ras zou niet onderschat mogen worden” (*Applied Eugenics*, 1918, p. 184).

Madison Grant, voorzitter van de American Eugenics society, schreef

“Misplaatste aandacht voor wat, naar wat men gelooft, goddelijke wetten zijn, en een sentimenteel geloof in de heiligheid van menselijk leven, neigt tot de verhindering van zowel de eliminatie van defectieve zuigelingen als de sterilisatie van zulke volwassenen die van geen waarde zijn voor de

gemeenschap. De wetten van de natuur vereisen de uitroeiing van de ongeschikten, en menselijk leven is enkel waardevol als het van nut is voor de gemeenschap of het ras” (*The Passing of the Great Race*, 1916, p. 49).

Dé vraag is, uiteraard, wie de “ongeschikten” zijn, en wie hun uitroeiing bepaalt?

Charles Darwin, was een zieke⁹, bijna invalide man, en zijn nakomelingen vertoonden geen grote superioriteit. “Van de tien, stierf één meisje, Mary, kort na de geboorte; een ander meisje, Anne, stierf op de leeftijd van 10 jaar; zijn oudste dochter, Henrietta, had een ernstige en lange instorting op 15 jaar in 1859. Drie van zijn zes zonen leden aan zulke frequente ziekten dat Darwin hen aanzag als semi-invalide, terwijl zijn laatste zoon, Charles jr., geboren werd als mentaal achterlijk en hij stierf in 1858, negentien maanden na de geboorte” (Ian Taylor, *In the Minds of Men*, p. 121).

Richard Weikart heeft het volgende te zeggen tot hen die sceptisch zijn over de rol die Darwin speelde in het scheppen van de moderne cultuur van de dood:

“Ten eerste, vóór de opkomst van het darwinisme, was er geen debat over deze kwesties, omdat er een haast universele overeenstemming was in Europa, dat menselijk leven heilig is en dat alle onschuldige menselijke levens zouden moeten beschermd worden. Ten tweede, de vroegste advocaten van onvrijwillige euthanasie, infanticide en abortus in Duitsland waren toegewijd aan een darwiniaanse wereldbeschouwing. Ten derde, Haeckel, de beroemdste darwinist in Duitsland, promoveerde deze ideeën in sommige van zijn bestsellers, zodat deze ideeën een groot publiek bereikten, in het bijzonder dezen die ontvankelijk waren voor het darwinisme. Ten vierde, baseerden Haeckel en andere darwinisten en eugenetici hun denkbeeld over dood en doden op hun naturalistische¹⁰ interpretatie van het darwinisme” (*From Hitler to Darwin*, p. 161).

Eugenica en Hitler

Hitler had een grote appreciatie voor de eugenetische beweging. Hij schreef brieven met lofspraak aan Leon Whitney, president van de American Eugenics Society, zowel als aan Madison Grant, auteur van *The Passing of the Great Race*. Hitler noemde Grants boek “zijn Bijbel” (Black, p. 259). In *Mein Kampf* (“Mijn Strijd”), stelde Hitler zijn eigen programma voor om “de kiemen van ons fysieke en geestelijk verval te elimineren”. Hij zei: “De vraag dat defectieve mensen verhinderd zouden worden even defectieve nakomelingen voort te brengen is een vraag van de zuiverste rede en, indien systematisch uitgevoerd, vertegenwoordigt dit de meest humane daad van de mensheid”.

“In de bombastische bladzijden van Hitler’s *Mein Kampf* reciteert Hitler de sociaal-darwinistische imperatieven, veroordeelt hij het concept van liefdadigheid, en prijst hij de politiek van de Verenigde Staten in hun zoektocht naar Noord-Europese zuiverheid. Geen passage vatte Hitlers zienswijzen beter samen dan het volgende uit hoofdstuk 11: ‘De Germaanse inwoner van het Amerikaanse continent, die raciaal zuiver en onvermengd bleef, rees op om de meester te worden van het continent; hij zal de meester blijven zolang hij niet het slachtoffer wordt van verontreiniging van het bloed’ (Black, *War Against the Weak*, p. 275).

In het eerste decennium van zijn regime, prezen Amerikaanse eugenetici Hitler.

“Tijdens de eerste tien jaren van het Reich verwelkomden eugenetici doorheen Amerika Hitlers plannen als de logische vervulling van hun eigen research en inspanningen in de afgelopen decennia. Inderdaad, zij waren jaloers toen Hitler snel honderdduizenden begon te steriliseren en systematisch niet-Ariërs begon te elimineren uit de Duitse maatschappij. Dit omvatte ook de Joden. Tien jaar nadat Virginia zijn 1924-stereliseringswet goedkeurde, klaagde Joseph DeJarnette, superintendent

⁹ Darwins kwalen zouden hem met tussenpozen de rest van zijn leven blijven achtervolgen. Gedurende enige tijd moest hij dan zijn werk opgeven vanwege hevige maagpijn, zweren, hartkloppingen en andere symptomen. Het gevolg hiervan was dat hij weinig wetenschappelijke debatten en bijeenkomsten bijwoonde en vooral schrijvend moest communiceren met andere geleerden. Tijdens zijn leven is nooit duidelijk geworden wat zijn ziekte veroorzaakte en er was geen behandeling voorhanden. Later zijn verschillende mogelijkheden gesuggereerd, onder andere de ziekte van Chagas, maar waar Darwin precies aan leed is onduidelijk. http://nl.wikipedia.org/wiki/Charles_Darwin.

¹⁰ Naturalisme: In de filosofie de leer dat er niets kenbaar is of bestaat boven de natuur of het zijnde; leer waarin het bestaan van God wordt ontkend en al het bestaande uit natuurlijke oorzaken wordt verklaard. (Van Dale).

van Virginia's Western State Hospital, in de *Richmond Times-Dispatch*: 'De Duitsers verslaan ons in ons eigen spel'.

“Boven alles waren de Amerikaanse rasverbeteraars intens trots dat ze de zuiver eugenetische staat die de Nazi's construeerden, geïnspireerd hadden. In die vroege jaren van het Derde Rijk werkten Hitler en zijn rasygiënisten zorgvuldig aan een eugenetische wetgeving die gemodelleerd was op wetten die reeds geïntroduceerd waren doorheen Amerika, gehandhaafd door het Hooggerechtshof en routinematig afgedwongen. Nazidokters en zelfs Hitler zelf communiceerden regelmatig met Amerikaanse eugenetici van New York tot Californië, zich verzekerd dat Duitsland punctueel het pad zou volgen dat ingezet was door de Verenigde Staten” (Black, p. 277).

Hitler leidde zijn eugenetische programma van raciale zuivering met de assistentie van IBM's Hollerith¹¹ dataprocessingmachines. In 1934 opende IBM voor miljoenen dollars een fabriek in Berlijn om de machines te bouwen. “Bij de opening van de fabriek sprak Willi Heidinger, de manager van IBM's Duitse dochtermaatschappij, levendig over wat IBM-technologie zou doen voor Duitslands biologische bestemming” (Black, p. 309).

Staande naast IBM's president Thomas Watsons persoonlijke vertegenwoordiger, omringd door Swastikavlaggen en SS Stormtroepen, bracht Heidinger de volgende zieke en afgodische verklaring:

“Wij zijn trots dat wij mogen assisteren in zo'n taak, een taak die de Geneesheer van onze natie [Hitler] helpt met het materiaal dat hij nodig heeft voor zijn onderzoeken. Onze Geneesheer kan dan determineren of de berekende waarden in harmonie zijn met de gezondheid van ons volk. Dit betekent ook dat wanneer dit niet het geval is, onze Geneesheer dan correctieve procedures kan inzetten om de zieke omstandigheden te corrigeren. ... Onze karakteristieken zijn diep geworteld in ons ras. Daarom moeten we ze koesteren zoals een heiligdom dat we willen - en moeten - zuiver houden. Wij hebben het diepste vertrouwen in onze Geneesheer en we zullen zijn instructies nakomen in blind geloof, omdat we weten dat hij ons volk zal leiden naar een grote toekomst. Heil aan ons Duitse volk en *der Fuhrer!*”

De “correctieve procedures” waren tegen die tijd een kwestie van algemene kennis. Het concentratiekamp van Dachau was al een jaar eerder opengegaan, te midden van internationale nieuwsverslaggeving. “Hitlers gruweldaden tegen de Joden en anderen werden dagelijks weergegeven in Amerika's kranten, en via telegrafie, radio-uitzendingen, wekelijkse bioscoopjournaals, en de nationale magazines” (Black, p. 299).

Door de kracht van IBM-processors en geleende registratieplannen die ontworpen waren door Amerikaanse eugenetici, was Hitler in staat hen te identificeren die slechts een klein percentage Joods bloed hadden.

“Naarmate het Hitlerregime zijn stappen ondernam in een oorlog tegen de Joden en heel Europa, zette IBM op maat ontworpen ponskaarten en andere dataprocessingsoplossingen in om Hitlers campagnes te stroomlijnen tot wat het bedrijf beschreef als zijnde ‘blitzkrieg efficiëntie’”.

Arthur Keith, Brits antropoloog en mede-ontdekker van Piltdown Man¹², verdedigde Hitler op grond van evolutionaire filosofie. Hij schreef: “De Duitse Fuhrer, zoals ik consistent heb volgehouden, is een evolutionist; hij heeft gewetensvol gezocht om de praktijken van Duitsland conform te maken met de theorie van evolutie” (*Evolution and Ethics*, p. 28).

In zijn voorzitterstoespraak tot de American Historical Association in 1918, zei William Roscoe Thayer:

“Ik geloof niet dat de gruwelijke oorlog waarin de Duitsers Europa betrokken in augustus 1914, en waarin daarna alle landen en volkeren verwickeld werden, ooit zou zijn uitgevonden, of tenminste zijn gigantische proportie zou bereikt hebben, ware de Duitsers niet gek gemaakt door de survival of the fittest [het blijven voortbestaan van de sterksten]” (Weikart, p. 163).

¹¹ Herman Hollerith (1860 – 1929) was een Amerikaans uitvinder van onder andere de ponskaart (→ computer). <http://nl.wikipedia.org/wiki/Hollerith>.

¹² Zie voor deze klucht: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/piltdown.pdf>.

Reeds in 1868, slechts zeven jaar na de publicatie van *On the Origin of Species*, schreef Friedrich Rolle, een van de eerste discipelen van Darwin in Duitsland, een boek over menselijke evolutie waarin hij oorlogvoering als een noodzakelijk deel beschouwde van de strijd voor het bestaan (Weikart, p. 167). Van de oorlog die Otto von Bismarck uitwerkte met Oostenrijk, zei Rolle:

“Met zulke prachtige gebeurtenissen is het niet langer een kwestie van recht of schuld, maar het is veeleer een darwiniaanse strijd voor het bestaan, waar de moderne triomfen en het obsoleete neerdaalen in de paleontologische graven” (Ibid.).

Vele andere Duitse darwinisten zeiden hetzelfde, zoals gedocumenteerd werd door Richard Weikart in het hoofdstuk over “Oorlog en Vrede” in zijn boek *From Darwin to Hitler*.

Gustav Jaeger rechtvaardigde vernietigingsoorlogen. David Strauss verklaarde dat oorlogen de naties ziften overeenkomstig hun waarde. Friedrich Hellwald zei dat de destructie van de zwakkere naties door de sterkere “een postulaat van vooruitgang” was. Robert Byr zei: “Wie het ook moge zijn, hij moet over de lichamen lopen van de overwonnenen; dat is een natuurlijke wet”. Klaus Wagner zei dat oorlog de wereld bevrijd van “inferieure” elementen. Franz Conrad von Hotzendorf zei: “Recht is wat de sterkeren willen”. Friedrich von Bernhardt zei dat oorlog een “biologische noodzaak” is. Rudolf Cronau zei dat de evolutie van de mensheid vooruitgaat “door het recht van de sterkeren”. Alfred Kirchhoff riep op tot “uitroeiing van de ruwe, immorele horden”. Oscar Schmidt zei dat natuurlijke selectie “puur een kwestie van macht is”.

In het 1922-boek *In His Image*, zei William Jennings Bryan, die opkwam voor het VS-presidentschap en die evolutie tegenstond in het Scopes Trial¹³, dat het darwinisme “het fundament hielp leggen voor de bloedigste oorlog in de geschiedenis”. Bryan observeerde dat het darwinisme leidt tot een ontkenning van God en het verlaten van geloof in een toekomstig leven en daardoor de stimulus verwoest om rechtvaardig te leven. Hij zei dat de Duitse filosoof Nietzsche, met zijn doctrine van macht is recht, “het darwinisme tot zijn logische conclusie droeg”. Nietzsche noemde Darwin een van de drie grote mannen van zijn eeuw. Bryan citeerde een redactioneel artikel dat verscheen in een Parijs’ blad *L’Univers* in 1900, als volgt:

“De geest van vrede heeft de aarde verlaten omdat evolutie er bezit van genomen heeft. Het pleidooi voor vrede in de voorbije jaren was geïnspireerd door geloof in de goddelijke natuur en goddelijke oorsprong van de mens; men aanzag mensen als kinderen van één Vader en daarom was oorlog gelijk aan broeder/zustermoord. Maar nu men mensen aanziet als kinderen van apen, wat maakt het dan uit of zij afgeslacht worden of niet?” (*In His Image*, p. 124).

Bryan citeerde ook Harold Begbie, die sprak over “de duistere en misvormde schaduw van het darwinisme” die gevallen was over “de slagvelden van het leven” (*The Glass of Fashion: Some Social Reflections*, 1921).

Eén boek dat effectief de destructieve morele en sociale invloed van het darwinisme documenteert is *From Darwin to Hitler: Evolutionary Ethics, Eugenics, and Racism in Germany* door Richard Weikart (New York: Palgrave MacMillan, 2004).

Weikart observeert:

“Enkel omdat darwinisme niet onvermijdelijk naar nazisme leidt betekent niet dat we het darwinisme kunnen schrappen van de lijst met invloeden die Hitlers wereldbeschouwing hielpen produceren en daarom de weg plaveiden naar de Holocaust. ... Ongeacht hoe krom de weg was van Darwin naar Hitler, is het duidelijk dat darwinisme en eugenetica het pad effenden voor nazi-ideologie, in het bijzonder voor de nazi-nadruk op expansie, oorlog, raciale strijd en raciale uitroeiing. ...

“Als men zich concentreert op het antisemitisme, dat zeker een belangrijk deel is van Hitlers wereldbeschouwing, lijkt er niet een directe connectie te zijn tussen darwinisme en nazisme. ... Maar, als we dieper focussen op de kwestie van ethiek, de waarde van menselijk leven en racisme, zoals ik zal doen op de volgende pagina’s, blijken de historische connecties meer significant. Sheila Faith Weiss, na adequaat de darwiniaanse wortels van de eugenetica aangetoond te hebben, heeft waarschijnlijk gelijk wanneer ze beweert: ‘Tenslotte, kan men eraan toevoegen: mensen te categoriseren

¹³ Zie voor dit beroemde proces <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/ScopesTrial.pdf> (NL).

als “waardevol” en “waardeloos”, hen als weinig meer te zien dan variabelen die handelbaar zijn tot manipulatie voor een “hoger doel”, zoals Schallmayer en alle Duitse eugenetici deden, betekende een toekomstverwachting te omarmen die uiteindelijk leidde tot de slavenarbeid en dodenkampen van Auschwitz” (pp. 4, 6).

Een ander boek dat de intieme associatie documenteert tussen darwinisme en Hitler is *The Scientific Origins of National Socialism* door Daniel Gassman.

“[Hitler] benadrukte en koos het idee van biologische evolutie als het krachtigste wapen tegen traditionele religie, en hij veroordeelde herhaaldelijk het Christendom voor zijn oppositie tegen de leringen van evolutie. ... Voor Hitler was evolutie het waarmerk van moderne wetenschap en cultuur, en hij verdedigde zijn geloofwaardigheid net zo hecht als Haeckel” (Gassman, p. 168).

In *The Nazi Doctor: Medical Killing and the Psychology of Genocide*, legt Robert Lifton uit hoe darwinist Ernst Haeckels racisme en devaluatie van leven resulteerde in de vernietiging van het geweten onder nazidokters.

“Haeckel omarmde een wijd verspreid negentiende-eeuws thema ... dat elk van de belangrijkste menselijke rassen als afzonderlijke soorten kunnen beschouwd worden. Haeckel ging zover, met betrekking tot de ‘lagere rassen’ (‘wolharige’ negers), dat vermits zij ‘psychologisch dichter bij de zoogdieren (apen en honden) staan dan bij geciviliseerde Europeanen, wij daarom een geheel andere waarde moeten toeschrijven aan hun levens” (p. 125).

Zoals Shawn Boonstra opmerkt:

“Te beweren dat atheïsme of darwinisme er niets mee te maken hadden is evenzo belachelijk. Het was niet de Bijbel die de operators van de doodskampen de grondredenen gaf die zij nodig hadden om de massa-executies van ‘inferieure’ rassen te rechtvaardigen. Het geloof dat sommige rassen genetisch inferieur waren - misschien zelfs een andere soort - kwam niet voort uit de christelijke geschriften. ... Laten we eerlijk zijn, de Bijbel vuurde zulke ideeën niet aan; ze werden aangevuurd door de apostelen van Darwin, de sketches van Haeckel en de geschriften van de atheïst-filosoof Nietzsche” (*Out of Thin Air*, p. 53).

Zie verder : <http://www.verhoevenmarc.be/cartoonsracisme.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm